Το κείμενο αυτό αποτελεί απλώς εργαλείο τεκμηρίωσης και δεν έχει καμία νομική ισχύ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν φέρουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του. Τα αυθεντικά κείμενα των σχετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των προοιμίων τους, είναι εκείνα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι διαθέσιμα στο EUR-Lex. Αυτά τα επίσημα κείμενα είναι άμεσα προσβάσιμα μέσω των συνδέσμων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο

►**B** **ΟΔΗΓΙΑ 2003/49/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 3ης Ιουνίου 2003

για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών

(ΕΕ L 157 της 26.6.2003, σ. 49)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγια 2004/76/ΕΚ του συμβουλιου της 29ης Απριλίου 2004	L 157	106	30.4.2004
►**M2**	Οδηγία 2004/66/ΕΚ του Συμβουλίου της 26ης Απριλίου 2004	L 168	35	1.5.2004
►**M3**	Οδηγία 2006/98/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2006	L 363	129	20.12.2006
►**M4**	Οδηγία 2013/13/ΕΕ του Συμβουλίου της 13ης Μαΐου 2013	L 141	30	28.5.2013

Διορθώνεται από:

►**C1**	Διορθωτικό ΕΕ L 195 της 2.6.2004, σ. 33 (2004/76/ΕΚ)

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 2003/49/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Ιουνίου 2003

για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και διαδικασία

1. Οι πληρωμές τόκων ή δικαιωμάτων που ανακύπτουν σε ένα κράτος μέλος απαλλάσσονται από ενδεχόμενους φόρους επ' αυτών στο εν λόγω κράτος (είτε παρακρατούνται είτε εισπράττονται κατόπιν βεβαιώσεως) εφόσον ο δικαιούχος των τόκων ή των δικαιωμάτων είναι εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας κράτους μέλους ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος.

2. Η πληρωμή που πραγματοποιείται από εταιρεία κράτους μέλους ή μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου κράτους μέλους ευρισκόμενη στο εν λόγω κράτος μέλος λογίζεται ότι διενεργείται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος («κράτος της παρακράτησης στην πηγή»).

3. Μια μόνιμη εγκατάσταση λογίζεται ως πληρωτής τόκων ή δικαιωμάτων μόνον εφόσον οι πληρωμές αυτές αντιπροσωπεύουν εκπιπτόμενη από το φόρο δαπάνη για τη μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος μέλος όπου ευρίσκεται.

4. Εταιρεία ενός κράτους μέλους λογίζεται ως δικαιούχος τόκων ή δικαιωμάτων μόνον εφόσον δέχεται τις πληρωμές για δικό της λογαριασμό και όχι με την ιδιότητα του αντιπροσώπου, όπως του καταπιστευτικού διαχειριστή ή του εξουσιοδοτημένου υπογράφοντα εξ ονόματος άλλου προσώπου.

5. Η μόνιμη εγκατάσταση λογίζεται ως δικαιούχος τόκων ή δικαιωμάτων:

α) εφόσον η απαίτηση, το δικαίωμα ή η χρήση πληροφοριών που οδηγούν σε πληρωμές τόκων ή δικαιωμάτων ευρίσκονται σε πραγματική συνάφεια με την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση και

β) εφόσον οι πληρωμές των τόκων και δικαιωμάτων αντιπροσωπεύουν εισόδημα για το οποίο η μόνιμη εγκατάσταση υπόκειται, στο κράτος μέλος όπου ευρίσκεται, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχείο α) σημείο iii) ή, στην περίπτωση του Βελγίου, στον «impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders» ή, στην περίπτωση της Ισπανίας, στον «Impuesto sobre la Renta de no Residentes» ή σε άλλο φόρο πανομοιότυπο ή εν πολλοίς παρόμοιο με αυτούς, ο οποίος επιβάλλεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, επιπροσθέτως ή σε αντικατάσταση των εν λόγω υφιστάμενων φόρων.

6. Όταν μια μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας κράτους μέλους λογίζεται ως πληρωτής ή ως δικαιούχος τόκων ή δικαιωμάτων, κανένα άλλο μέρος της εταιρείας δεν λογίζεται ως πληρωτής ή ως δικαιούχος των εν λόγω τόκων ή δικαιωμάτων για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου.

7. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται μόνον εφόσον η εταιρεία που είναι πληρωτής τόκων ή δικαιωμάτων, ή η εταιρεία μόνιμη εγκατάσταση της οποίας λογίζεται ως πληρωτής, είναι συνδεδεμένη εταιρεία της εταιρείας που είναι δικαιούχος των εν λόγω πληρωμών ή της οποίας η μόνιμη εγκατάσταση λογίζεται ως δικαιούχος των εν λόγω τόκων ή δικαιωμάτων.

8. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται όταν καταβάλλονται τόκοι ή δικαιώματα από μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας κράτους μέλους ευρισκόμενη σε τρίτο κράτος και η επιχειρηματική δραστηριότητα της εταιρείας διεξάγεται εν όλω ή εν μέρει μέσω της εν λόγω μόνιμης εγκατάστασης.

▼B

9. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει κατά κανέναν τρόπο ένα κράτος μέλος, κατά την εφαρμογή του φορολογικού του δικαίου, να λαμβάνει υπόψη του τους τόκους και τα δικαιώματα που εισπράττουν οι εταιρείες του, οι μόνιμες εγκαταστάσεις των εταιρειών του ή οι μόνιμες εγκαταστάσεις εταιρειών οι ευρισκόμενες στο έδαφός του.

10. Ένα κράτος μέλος έχει την εναλλακτική δυνατότητα να μην εφαρμόσει την παρούσα οδηγία σε εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή σε μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου κράτους μέλους εφόσον οι όροι που τίθενται στο άρθρο 3 στοιχείο β) δεν ετηρήθησαν επί συνεχή περίοδο δύο ετών τουλάχιστον.

11. Το κράτος της παρακράτησης στην πηγή μπορεί να απαιτεί να πιστοποιείται η πλήρωση των προϋποθέσεων που ορίζονται στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 3 κατά τη στιγμή της πληρωμής των τόκων ή δικαιωμάτων με βεβαίωση. Εάν η πλήρωση των προϋποθέσεων αυτών δεν βεβαιώθηκε κατά τη στιγμή της πληρωμής, το κράτος μέλος δικαιούται να απαιτήσει παρακράτηση του φόρου στην πηγή.

12. Το κράτος της παρακράτησης στην πηγή μπορεί να εξαρτήσει την απαλλαγή σύμφωνα με την παρούσα οδηγία από απόφασή του με την οποία παραχωρεί τρέχουσα απαλλαγή βάσει βεβαιώσεως που πιστοποιεί την πλήρωση των προϋποθέσεων του παρόντος άρθρου και του άρθρου 3. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται το αργότερο εντός τριών μηνών από την υποβολή της βεβαίωσης και των συμπληρωματικών πληροφοριών που το κράτος της παρακράτησης στην πηγή μπορεί ευλόγως να απαιτήσει, και ισχύει επί ένα έτος τουλάχιστον από τη λήψη της.

13. Για τους σκοπούς της εφαρμογής των παραγράφων 11 και 12, η βεβαίωση που παρέχεται, ισχύει για κάθε σύμβαση πληρωμής επί ένα έτος τουλάχιστον από την ημερομηνία χορήγησης, αλλά όχι πλέον των τριών ετών, και περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) πιστοποίηση της φορολογικής έδρας της αποδέκτριας εταιρείας και, εφόσον απαιτείται, ύπαρξη μόνιμης εγκατάστασης που πιστοποιείται από τη φορολογική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο έχει τη φορολογική της έδρα η αποδέκτρια εταιρεία ή στο οποίο ευρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση·

β) δικαιώματα της αποδέκτριας εταιρείας σύμφωνα με την παράγραφο 4 ή ύπαρξη των συνθηκών της παραγράφου 5 εφόσον ο αποδέκτης της πληρωμής είναι μόνιμη εγκατάσταση·

γ) πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 3 στοιχείο α) σημείο iii) όσον αφορά την αποδέκτρια εταιρεία·

δ) ελάχιστη συμμετοχή ή πλήρωση του κριτηρίου της κατοχής ενός ελάχιστου ποσοστού των δικαιωμάτων ψήφου σύμφωνα με το άρθρο 3 στοιχείο β)·

ε) περίοδος κατά την οποία υπήρξε η συμμετοχή σύμφωνα με το στοιχείο δ).

Επιπλέον, τα κράτη μέλη δύνανται να ζητούν τη νομική αιτιολόγηση των πληρωμών σύμφωνα με τη σύμβαση (π.χ. δάνειο ή σύμβαση άδειας εκμετάλλευσης).

14. Εάν οι προϋποθέσεις της απαλλαγής παύσουν να πληρούνται, η αποδέκτρια εταιρεία ή η μόνιμη εγκατάσταση ενημερώνει αμέσως την πληρώτρια εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση και, εάν αυτό απαιτείται από το κράτος της παρακράτησης στην πηγή, την αρμόδια αρχή αυτού του κράτους.

15. Εάν η πληρώτρια εταιρεία ή μόνιμη εγκατάσταση έχει παρακρατήσει φόρο στην πηγή ενώ εδικαιούτο απαλλαγής σύμφωνα με το παρόν άρθρο, δικαιούται να ζητήσει την επιστροφή του στην πηγή. Το κράτος μέλος μπορεί να απαιτήσει την υποβολή των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 13. Η αίτηση για επιστροφή του φόρου πρέπει να υποβληθεί εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας. Η προθεσμία αυτή διαρκεί τουλάχιστον δύο έτη από την ημερομηνία κατά την οποία καταβλήθηκαν οι τόκοι ή τα δικαιώματα.

▼B

16. Το κράτος της παρακράτησης στην πηγή υποχρεούται να επιστρέψει το υπερβάλλον ποσό του φόρου που παρακρατήθηκε στην πηγή εντός έτους από τη δέουσα παραλαβή της αίτησης και των συμπληρωματικών πληροφοριών που μπορεί ευλόγως να απαιτήσει. Εάν ο παρακρατηθείς φόρος δεν έχει επιστραφεί εντός της προθεσμίας αυτής, η αποδέκτρια εταιρεία ή η μόνιμη εγκατάσταση μπορεί από τη λήξη της προθεσμίας του ενός έτους να απαιτήσει τόκους επί του επιστρεπτέου φόρου, με επιτόκιο ίσο προς εκείνο που εφαρμόζεται σε ανάλογες περιπτώσεις σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους παρακράτησης στην πηγή.

Άρθρο 2

Ορισμός των τόκων και των δικαιωμάτων

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

α) με τον όρο «τόκος» νοείται εισόδημα από πάσης φύσεως απαιτήσεις, ασφαλισμένες ή μη με υποθήκη και παρέχουσες ή μη δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ιδίως εισόδημα από τίτλους και εισόδημα από ομολογίες ή χρεόγραφα, συμπεριλαμβανομένων ενδεχόμενων πρόσθετων ωφελημάτων και ανταμοιβών που απορρέουν από τίτλους, ομολογίες ή άλλα χρεόγραφα· επιβαρύνσεις λόγω υπερημερίας δεν θεωρούνται τόκοι·

β) με τον όρο «δικαιώματα» νοούνται οι πληρωμές πάσης φύσεως που λαμβάνονται σε αντάλλαγμα της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί λογοτεχνικού, καλλιτεχνικού ή επιστημονικού έργου, συμπεριλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών και λογισμικού, διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, εμπορικών σημάτων, σχεδίων ή υποδειγμάτων, σχεδιαγραμμάτων, απόρρητων χημικών τύπων ή μεθόδων κατεργασίας, ή σε αντάλλαγμα πληροφοριών που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική πείρα. Οι πληρωμές για τη χρήση ή για το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού θεωρούνται ως δικαιώματα.

Άρθρο 3

Ορισμός της εταιρείας, της συνδεδεμένης εταιρείας και της μόνιμης εγκατάστασης

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

α) με τον όρο «εταιρεία κράτους μέλους» νοείται κάθε εταιρεία:

i) η οποία έχει συσταθεί με μια από τις μορφές που αναφέρονται στο παράρτημα, και

ii) η οποία, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία ενός κράτους μέλους, θεωρείται ότι έχει φορολογική έδρα στο εν λόγω κράτος μέλος και η οποία δεν θεωρείται ότι έχει φορολογική έδρα εκτός Κοινότητας κατά την έννοια ενδεχόμενης σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας εισοδήματος που έχει συναφθεί με τρίτο κράτος και

iii) η οποία υπόκειται σε έναν από τους παρακάτω φόρους, χωρίς να έχει τύχει απαλλαγής από αυτόν, ή σε άλλο φόρο πανομοιότυπο ή εν πολλοίς παρόμοιο με αυτούς, ο οποίος επιβάλλεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, επιπροσθέτως ή σε αντικατάσταση των εν λόγω υφιστάμενων φόρων:

— impôt des societés/vennootschapsbelasting στο Βέλγιο,

— selskabsskat στη Δανία,

— Körperschaftsteuer στη Γερμανία,

— *φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων* στην Ελλάδα,

▼B

— impuesto sobre sociedades στην Ισπανία,

— impôt sur les sociétés στη Γαλλία,

▼M4

— porez na dobit in Croatia,

▼B

— corporation tax στην Ιρλανδία,

— imposta sul reddito delle persone giuridiche στην Ιταλία,

— impôt sur le revenu des collectivités στο Λουξεμβούργο,

— vennootschapsbelasting στις Κάτω Χώρες,

— Körperschaftsteuer στην Αυστρία,

— imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas στην Πορτογαλία,

— yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund στη Φινλανδία,

— statlig inkomstskatt στη Σουηδία,

— corporation tax στο Ηνωμένο Βασίλειο,

▼M2

— Daň z příjmů právnických osob στην Τσεχική Δημοκρατία,

— Tulumaks στην Εσθονία,

— Φόρος εισοδήματος στην Κύπρο,

— Uzņēmumu ienākuma nodoklis στη Λετονία,

— Pelno mokestis στη Λιθουανία,

— Társasági adó στην Ουγγαρία,

— Taxxa fuq l-income στη Μάλτα,

— Podatek dochodowy od osób prawnych στην Πολωνία,

— Davek od dobička pravnih oseb στη Σλοβενία,

— Daň z príjmov právnických osôb στη Σλοβακία,

▼M3

— корпоративен данък στη Βουλγαρία,

— impozit pe profit, impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți στη Ρουμανία.

▼B

β) μια εταιρεία θεωρείται «συνδεδεμένη» με άλλη εταιρεία εφόσον, τουλάχιστον:

i) η πρώτη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή 25 % στο μετοχικό κεφάλαιο της δεύτερης εταιρείας, ή

ii) η δεύτερη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή 25 % στο μετοχικό κεφάλαιο της πρώτης εταιρείας, ή

iii) μια τρίτη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή 25 % στο μετοχικό κεφάλαιο τόσο της πρώτης όσο και της δεύτερης εταιρείας.

▼B

Οι συμμετοχές πρέπει να αφορούν μόνον εταιρείες εγκατεστημένες στην Κοινότητα.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να αντικαθιστούν το κριτήριο του ελάχιστου ποσοστού συμμετοχής στο κεφάλαιο με το κριτήριο της κατοχής ενός ελάχιστου ποσοστού των δικαιωμάτων ψήφου·

γ) με τον όρο «μόνιμη εγκατάσταση» νοείται μια πάγια επιχειρηματική οντότητα ευρισκόμενη σε κράτος μέλος, μέσω της οποίας διεξάγεται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει η επιχειρηματική δραστηριότητα εταιρείας άλλου κράτους μέλους.

Άρθρο 4

Εξαίρεση των πληρωμών για τόκους ή δικαιώματα

1. Το κράτος της παρακράτησης στην πηγή δεν υποχρεούται να υπάγει στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) πληρωμές οι οποίες θεωρούνται διανομή κερδών ή επιστροφή κεφαλαίου σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους της παρακράτησης στην πηγή·

β) πληρωμές λόγω απαιτήσεων που παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη·

γ) πληρωμές λόγω απαιτήσεων οι οποίες παρέχουν στον πιστωτή το δικαίωμα να ανταλλάξει το δικαίωμα είσπραξης τόκων το οποίο έχει με δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη·

δ) πληρωμές λόγω απαιτήσεων που δεν περιλαμβάνουν πρόβλεψη για την εξόφληση του βασικού ποσού ή στις οποίες η εξόφληση προβλέπεται μετά την πάροδο πλέον των 50 ετών από την ημερομηνία γένεσης της απαίτησης.

2. Οσάκις, λόγω της ειδικής σχέσης που υπάρχει μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου των τόκων ή των δικαιωμάτων ή μεταξύ ενός εξ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων ή των δικαιωμάτων υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί από τον οφειλέτη και τον δικαιούχο εάν δεν υπήρχε η ειδική αυτή σχέση, οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται μόνον ως προς το τελευταίο αυτό ποσό, εάν υφίσταται.

Άρθρο 5

Απάτη και κατάχρηση

1. Η παρούσα οδηγία δεν αποκλείει την εφαρμογή εσωτερικών ή βασιζομένων σε συμφωνίες διατάξεων που απαιτούνται για την πρόληψη της απάτης και των καταχρήσεων.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, σε περιπτώσεις συναλλαγών που έχουν ως κύριο κίνητρο, ή ως ένα από τα κύρια κίνητρα, τη φοροδιαφυγή ή τη φοροαποφυγή ή την κατάχρηση, να άρουν το ευεργέτημα της παρούσας οδηγίας ή να αρνηθούν την εφαρμογή της.

▼B

Άρθρο 6

▼M1
▼C1

Μεταβατικές διατάξεις για την Τσεχική Δημοκρατία, την Ελλάδα, την Ισπανία, την Λεττονία, την Λιθουανία, την Πολωνία, την Πορτογαλία και την Σλοβακία

1. Η Ελλάδα, η Λεττονία, η Πολωνία και η Πορτογαλία έχουν τη δυνατότητα να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις του άρθρου 1 μέχρι την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρει το άρθρο 17 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για τη φορολογία του εισοδήματος εξ αποταμιεύσεων υπό μορφή τόκων [1]. Κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου οκτώ ετών από την ανωτέρω ημερομηνία, ο συντελεστής του φόρου επί των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται προς συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή προς μόνιμη εγκατάσταση, ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος, συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 10 % κατά τα πρώτα τέσσερα έτη και το 5 % κατά τα τελευταία τέσσερα έτη.

Η Λιθουανία εξουσιοδοτείται να μην εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 1 μέχρι την ημερομηνία έναρξης της ισχύος, που προβλέπεται από το άρθρο 17 παράγραφοι 2 και 3 της οδηγίας 2003/48/ΕΚ. Κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου έξι ετών, από την ανωτέρω ημερομηνία, ο συντελεστής του φόρου επί των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται προς συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή προς μόνιμη εγκατάσταση, ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος, συνδεδεμένης εταιρίας κράτους μέλους δεν πρέπει να υπερβαίνει το 10 %. Ο συντελεστής του φόρου επί των τόκων που καταβάλλονται προς συνδεδεμένη εταιρία άλλου κράτους μέλους ή προς μόνιμη εγκατάσταση ευρισκόμενη σε άλλο κράτος δεν μπορεί να υπερβαίνει το 10 % κατά τα τέσσερα πρώτα έτη της μεταβατικής περιόδου των έξι ετών· κατά τα δύο επόμενα έτη, δε, ο συντελεστής του φόρου επί των εν λόγω τόκων δεν πρέπει να υπερβαίνει το 5 %.

Η Ισπανία και η Τσεχική Δημοκρατία, έχουν τη δυνατότητα, όσον αφορά τα δικαιώματα, να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις του άρθρου 1 έως την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της οδηγίας 2003/48/ΕΚ, που προβλέπεται από το άρθρο της 17 παράγραφοι 2 και 3. Κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου διάρκειας έξι ετών από την προαναφερόμενη ημερομηνία, ο συντελεστής του φόρου επί δικαιωμάτων που καταβάλλονται προς συνδεδεμένη εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή προς μόνιμη εγκατάσταση, ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος, συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους δεν πρέπει να υπερβαίνει το 10 %. Η Σλοβακία έχει τη δυνατότητα, όσον αφορά τα δικαιώματα, να μην εφαρμόζει τις διατάξεις του άρθρου 1 κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου δύο ετών, που θα αρχίσει την 1η Μαΐου 2004.

Οι εν λόγω μεταβατικές διατάξεις, εντούτοις, ισχύουν υπό τον όρο ότι θα συνεχίσουν να επιβάλλονται χαμηλότεροι συντελεστές φόρου από τους προβλεπόμενους από την πρώτη, δεύτερη, τρίτη και τέταρτη υποπαράγραφο των διμερών συμβάσεων που έχουν συναφθεί ανάμεσα στην Τσεχία, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Πορτογαλία ή τη Σλοβακία και τα άλλα κράτη μέλη. Πριν από το τέλος των μεταβατικών περιόδων που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει ομόφωνα, μετά από πρόταση της Επιτροπής, την πιθανή τους παράταση.

2. Οσάκις εταιρεία κράτους μέλους ή μόνιμη εγκατάσταση, ευρισκόμενη στο εν λόγω κράτος μέλος, εταιρείας κράτους μέλους:

— εισπράττει τόκους ή δικαιώματα από συνδεδεμένη εταιρεία της Ελλάδας, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Πολωνίας ή της Πορτογαλίας,

[1] ΕΕ L 157 της 26.6.2003, σ. 38.

▼C1

— εισπράττει δικαιώματα από συνδεδεμένη εταιρεία της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Ισπανίας ή της Σλοβακίας,

— εισπράττει τόκους ή δικαιώματα από μόνιμη εγκατάσταση, ευρισκόμενη στην Ελλάδα, τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Πολωνία ή την Πορτογαλία, συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους,

ή

— εισπράττει δικαιώματα από μόνιμη εγκατάσταση ευρισκόμενη στην Τσεχική Δημοκρατία, την Ισπανία ή τη Σλοβακία συνδεδεμένης εταιρείας κράτους μέλους,

το πρώτο κράτος μέλος επιτρέπει την έκπτωση ποσού ίσου προς το φόρο που καταβάλλεται στην Τσεχική Δημοκρατία, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Πολωνία, την Πορτογαλία ή τη Σλοβακία, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1, για το εισόδημα αυτό από τον φόρο εισοδήματος της εταιρείας ή της μόνιμης εγκατάστασης που έλαβε το συγκεκριμένο εισόδημα.

3. Η έκπτωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 δεν μπορεί να υπερβαίνει το εκάστοτε χαμηλότερο από τα δύο ποσά:

α) το φόρο επί του εισοδήματος αυτού που είναι πληρωτέος στην Τσεχική Δημοκρατία, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Πολωνία, την Πορτογαλία ή τη Σλοβακία, βάσει της παραγράφου 1,

ή

β) το τμήμα εκείνο του φόρου εισοδήματος της εταιρείας ή της μόνιμης εγκατάστασης που εισέπραξε τους τόκους ή τα δικαιώματα, όπως υπολογίζεται πριν από την πραγματοποίηση της έκπτωσης, το οποίο αναλογεί στις συγκεκριμένες πληρωμές βάσει της εσωτερικής νομοθεσίας του κράτους μέλους της εταιρείας ή της μόνιμης εγκατάστασης.

▼B

Άρθρο 7

Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2004 και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίσουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές θα περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή θα συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θα θεσπίσουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν στην εν λόγω ανακοίνωση πίνακα αντιστοιχιών με τις υφιστάμενες ή θεσπιζόμενες εθνικές διατάξεις που αντιστοιχούν σε κάθε άρθρο της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 8

Επανεξέταση

Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006, η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας, προκειμένου ιδίως να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής της και σε άλλες εταιρίες ή επιχειρήσεις, πέραν αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 3 και στο παράρτημα.

▼B

Άρθρο 9

Ρήτρα οριοθέτησης

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή των εσωτερικών ή βασιζόμενων σε συμφωνίες διατάξεων οι οποίες εκτείνονται πέραν των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και έχουν ως στόχο την κατάργηση ή την άμβλυνση της διπλής φορολογίας των τόκων και δικαιωμάτων.

Άρθρο 10

Έναρξη της ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 11

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των εταιρειών που καλύπτονται από το άρθρο 3 στοιχείο α) της οδηγίας

α) εταιρείες του βελγικού δικαίου με την επωνυμία «naamloze vennootschap/ société anonyme», «commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions», «besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée», καθώς και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου τα οποία λειτουργούν υπό καθεστώς ιδιωτικού δικαίου,

▼M3

(αα) εταιρείες του βουλγαρικού δικαίου με την επωνυμία:«събирателното дружество», «командитното дружество»«дружеството с ограничена отговорност», «акционерното дружество», «командитното дружество с акции», «кооперации», «кооперативни съюзи», «държавни предприятия» που συστάθηκαν βάσει του βουλγαρικού δικαίου και έχουν εμπορικό χαρακτήρα,

(αβ) εταιρείες του ρουμανικού δικαίου με την επωνυμία: «societate pe acțiuni», «societate în comandită pe acțiuni», «societate cu răspundere limitată»·

▼B

β) εταιρείες του δανικού δικαίου με την επωνυμία «aktieselskab, anpartsselskab»·

γ) εταιρείες του γερμανικού δικαίου με την επωνυμία «Aktiengesellschaft», «Kommanditgesellschaft auf Aktien», «Gesellschaft mit beschränkter Haftung, bergrechtliche Gewerkschaft»·

δ) εταιρείες του ελληνικού δικαίου με την επωνυμία «ανώνυμη εταιρεία»·

ε) εταιρείες του ισπανικού δικαίου με την επωνυμία «sociedad anónima», «sociedad comanditaria por acciones», «sociedad de responsabilidad limitada», καθώς και οι φορείς δημοσίου δικαίου τα οποία λειτουργούν υπό καθεστώς ιδιωτικού δικαίου·

στ) εταιρείες του γαλλικού δικαίου με την επωνυμία «société anonyme», «société en commandite par actions», «société à responsabilité limitée» και οι δημόσιοι οργανισμοί και επιχειρήσεις βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρα·

ζ) εταιρείες του ιρλανδικού δικαίου με την επωνυμία «public companies limited by shares or by guarantee», «private companies limited by shares or by guarantee», ιδρύματα εγγεγραμμένα υπό το καθεστώς των «Industrial and Provident Societies Acts» ή οι «building societies» εγγεγραμμένες υπό το καθεστώς των «Building Societies Acts»·

η) εταιρείες του ιταλικού δικαίου με την επωνυμία «società per azioni, società in accomandita per azioni», «società a responsabilità limitata», καθώς και οι δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις που διεξάγουν βιομηχανικές και εμπορικές δραστηριότητες·

θ) εταιρείες του δικαίου του Λουξεμβούργου με την επωνυμία «société anonyme», «société en commandite par actions», και «société à responsabiliité limitée»·

ι) εταιρείες του δικαίου των Κάτω Χωρών με την επωνυμία «naamloze vennootschap», και «besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid»·

ια) εταιρείες του αυστριακού δικαίου με την επωνυμία «Aktiengesellschaft», και «Gesellschaft mit beschränkter Haftung»·

ιβ) εμπορικές ή εμπορικού χαρακτήρα αστικές εταιρείες, συνεταιρισμοί και δημόσιες επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί βάσει του πορτογαλικού δικαίου·

▼B

ιγ) εταιρείες του φινλανδικού δικαίου με την επωνυμία «osakeyhtiö/aktiebolag», «osuuskunta/andelslag», «säästöpankki/sparbank» και «vakuutusyhtiö/försäkringsbolag»·

ιδ) εταιρείες του σουηδικού δικαίου με την επωνυμία «aktiebolag», «försäkringsaktiebolag»·

ιε) εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου·

▼M2

ιστ) εταιρείες του τσεχικού δικαίου με την επωνυμία: «akciová společnost», «společnost s ručením omezeným», «veřejná obchodní společnost», «komanditní společnost», «družstvo»·

ιζ) εταιρείες του εσθονικού δικαίου με την επωνυμία: «täisühing», «usaldusühing», «osaühing», «aktsiaselts», «tulundusühistu»·

ιη) εταιρείες του κυπριακού δικαίου με την επωνυμία: εταιρείες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με το εταιρικό δίκαιο, Δημόσιοι Εταιρικοί Φορείς καθώς και κάθε άλλος φορέας που θεωρείται εταιρεία σύμφωνα με τη νομοθεσία περί του φόρου εισοδήματος·

ιθ) εταιρείες του δικαίου της Λετονίας με την επωνυμία: «akciju sabiedrība», «sabiedrība ar ierobežotu atbildību»·

κ) εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου της Λιθουανίας·

κα) εταιρείες του δικαίου της Ουγγαρίας με την επωνυμία: «közkereseti társaság», «betéti társaság», «közös vállalat», «korlátolt felelősségű társaság», «részvénytársaság», «egyesülés», «közhasznú társaság», «szövetkezet»·

κβ) εταιρείες του δικαίου της Μάλτας με την επωνυμία: «Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata», «Soċjetajiet in akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet»·

κγ) εταιρείες του πολωνικού δικαίου με την επωνυμία: «spółka akcyjna», «spółka z ograniczoną odpowiedzialnością»·

κδ) εταιρείες του δικαίου της Σλοβενίας με την επωνυμία: «delniška družba», «komanditna delniška družba», «komanditna družba», «družba z omejeno odgovornostjo», «družba z neomejeno odgovornostjo»·

κε) εταιρείες του δικαίου της Σλοβακίας με την επωνυμία: «akciová spoločnos», «spoločnosť s ručením obmedzeným», «komanditná spoločnos», «verejná obchodná spoločnos», «družstvo»·

▼M4

z) εταιρείες του κροατικού δικαίου με την επωνυμία: dioničko društvo», «društvo s ograničenom odgovornošću», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του κροατικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία εταιρειών στην Κροατία·.